

[Christmas Møller.]

gjorde Regeringen og andre opmærksom paa, at her har det ærede Medlem om Byttehandelen i Sønderjylland først sagt, at der intet ulovligt var i denne Handling; naturligvis ikke.

Forholdet er endvidere dette, at den Fremstilling, som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen her fra Talerstolen gav af denne Sag, er urigtig og vildledende. Det er urigtigt, at Initiativet er taget fra konservativ Side, thi Initiativet er taget fra en af Sønderjyllands egne, Gaardejer Peter Nielsen i Sønderjylland. Det er urigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen sagde, at en konservativ Redaktør havde faaet Valutaattester, thi Valutaattester er i denne Sag givet til Købmænd, til Importører nøjagtigt som i alle andre Tilfælde naturligvis. Det er urigtigt, naar det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen ikke oplyser, at der med Hensyn til Sønderjylland hersker et ganske særligt Forhold, nemlig dette, at man har den lille Grænsetrafik, som Følge deraf en Vareindførsel fra Flensborg, som i vanskelige Tider kan være haard nok for Købmændene i Nordslesvig. Det er urigtigt, naar det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen omtaler, at Valutaattester kun er givet til nogle enkelte Byers Købmænd. Sandheden er den, at det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen selv er den, der paa Grund af den betydningsfulde Indflydelse, han har paa Ministeren og Regeringen, har standset den videre Byttehandel i Nordslesvig. Naar det ærede Medlem vilde komme med dette Angreb, burde han anføre, at man naturligvis vilde gaa videre til Byerne, vilde være blevet ved med at gaa videre med denne fuldkommen lovlige, fuldkommen rimelige og fuldkommen naturlige Foranstaltning.

Det er endelig fuldkommen urigtigt, at denne Foranstaltning af Valutakontoret er gennemført efter Anbefaling af mig. Jeg har i denne Sag — som i saa mange andre, hvor Henvendelse er rettet til mig, fordi jeg er Medlem af Rigsdagens Valutaudvalg, og fordi jeg naturligvis ogsaa paa anden Maade, hvad det ærede Medlem ved, har med mange af mit Partis Folk ude omkring i Landet at gøre — sagt følgende, at jeg skulde søge at drage Omsorg for, at de paagældende kunde faa en Forhandling med Valutakontoret og dets Leder om denne Sag, men jeg har begribeligvis ikke lagt det fjerneste Pres paa Valutakontoret, jeg kender dets øverste Leder tilstrækkeligt — og det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen burde, inden han kom med Angreb af denne Karakter, ogsaa

have kendt denne Leder tilstrækkeligt — til at vide, at om man havde forsøgt at lægge et saadant Pres, havde dette ikke hjulpet.

Og derfor siger jeg til det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, at han kunde have sparet det høje Ting for sin Fremstilling, der ingen Støder hører hjemme, thi der er hverken foregaaet noget ulovligt, urigtigt eller urimeligt. Det eneste, det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har gjort i denne Sag, det er, at han har bevirket, at en naturlig Foranstaltning, kommende adskillige i Sønderjylland til gode, ikke fortsættes.

Jeg vender mig derefter til den højtærede Handelsminister, hvis Tale udelukkende slog paa en ganske bestemt Streng, en Streng, som den højtærede Minister ved er falsk, hvorfor ogsaa hele Tonen i Talen blev falsk. Den højtærede Handelsminister havde nemlig bygget hele sin Tale op derpaa, at Oppositionen, her i dette høje Ting og i Rigsdagen i det hele taget, var enig om at angribe Regeringen, var enig om at nægte Regeringen denne Lov. Dette skulde man forstaa ogsaa ud derover, at paa saa at sige alle andre Omraader havde Regeringen mødt en enig Opposition, saaledes at der ikke — og jeg taler her for mit eget Parti — havde været Tilbud til Regeringen om at tage fat paa det Arbejde, som det var naturligt og rimeligt at tage fat paa.

Og derfor siger jeg til den højtærede Handelsminister, at hans Tale var falsk i sin Grundtone, for det faktiske Forhold er dette, at man fra Oppositionen, fra det konservative Oppositionspartis Side, saaledes som jeg om et Øjeblik skal dokumentere det, klart og tydeligt gentagne Gange har sagt til Regeringen, at vi var at faa i Tale med Hensyn til importbegrænsende Foranstaltninger, vi var det i Udvalget til Forberedelse, og vi var det her i Rigsdagen.

Hvis man skulde sige, hvad der i Forholdet til den højtærede Handelsminister har været Enighed om mellem Oppositionens Medlemmer af Valutaudvalget, saa har det været — af Grunde, som ligger lige for — at behandle den højtærede Handelsminister hensynsfuldt, saa har det været, at man mente, Opgavens Storhed og det vældige Pres, der laa i selve Situationen; i mange Tilfælde dikterede at behandle den højtærede Handelsminister hensynsfuldt. Og det tror jeg ogsaa, man har Lov til at sige; at Oppositionen har gjort. Men den højtærede Minister behandlede her i Dag Oppositionspartierne saaledes, at han sagde, at der var en fælles Front; ganske vist